

การพัฒนาเยาวชน

ไทย - ญี่ปุ่น

พัชรินทร์ อาวิพันธุ์ *

บทบาทของเยาวชนต่อการพัฒนา

เยาวชนคือ “อนาคตของชาติ” ข้อความนี้เป็นหลักสากลที่นานาประเทศทั่วโลกยึดถือเป็นหลักสำคัญ ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาเยาวชนของตน เพื่อ การสืบเนื่องในบทบาททุก ๆ ด้านของการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ฯลฯ อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ ประเทศชาติเกิดความเจริญก้าวหน้าทันกับยุคสมัยที่ เปลี่ยนแปลงไปในอัตราที่รวดเร็ว และในปัจจุบันจะเห็น ได้ว่าบทบาทของเยาวชนได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม ให้หลากหลายขึ้น นอกเหนือจากบทบาทของตนเอง ครอบครัว พ่อแม่ ครู อาจารย์ และชุมชนนั้นก็คือ บทบาท

ด้านการเมือง การปกครอง การพัฒนาสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุดกับประเทศที่กำลังมุ่งเน้น การพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ก็ได้ร่วมกันให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะกล่าวถึง ในกรณี 2 ประเทศ คือประเทศไทย และประเทศญี่ปุ่น

แต่ก่อนที่จะทราบถึงแนวทางหรือทิศทางความร่วมมือ จำเป็นที่จะต้องทราบถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม และลักษณะทั่วไปของกันและกันก่อน จึงจะเกิดการแลกเปลี่ยนที่ตรงเป้าหมายและเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน อย่างแท้จริง

ในที่นี้จะกล่าวถึงความแตกต่างของความเจริญ

* สมาคมวาย. เอ็ม. ซี. เอ. จังหวัดเชียงใหม่

ในด้านต่าง ๆ แต่จะพูดถึงประสบการณ์ที่ได้รู้จักและคุ้นเคยกับเยาวชนญี่ปุ่น จากการทำงานของสมาคม วาย.เอ็ม.ซี.เอ. เชียงใหม่ ซึ่งได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเยาวชนไทย-ญี่ปุ่นในหลายรูปแบบ ซึ่งพอจะสรุปลักษณะของคนทั้ง 2 ประเทศได้คือ

เยาวชนไทย : ส่วนใหญ่จะอยู่ในครอบครัวที่ได้รับความอบอุ่นจากบิดา มารดา ในชีวิตที่เรียบง่าย ชอบความสบาย ขาดวินัย ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เท่าที่ควร

เยาวชนญี่ปุ่น : มักจะขาดความอบอุ่นจากครอบครัว เนื่องจากทุกคนในครอบครัวต้องทำงานหนัก และไม่มีเวลาให้กับลูก ๆ เด็กเยาวชนจะใช้ชีวิตอยู่ในโลกส่วนตัวของเขากับการดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ หรือเล่นเกมต่าง ๆ ซึ่งไม่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เขาจะสนใจเทคโนโลยีที่ใหม่ ๆ และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอิเล็กทรอนิกส์ มีความเป็นวัตถุนิยมค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม เยาวชนญี่ปุ่นได้ถูกฝึกให้เป็นคนที่อดทน ตรงต่อเวลาและมีวินัย

สังคมญี่ปุ่น จะมีลักษณะอยู่ 3 ประการ คือ

1. Meism
2. Socialism
3. Nationalism

งานพัฒนาเยาวชนไทย - ญี่ปุ่น ของ สมาคม วาย. เอ็ม. ซี. เอ. เชียงใหม่

1. ลักษณะขององค์กรที่ประสานงานร่วมกัน มีทั้งองค์กรที่อยู่ในเครือข่ายของสหพันธ์ YMCA เอเชีย สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย และองค์กรพัฒนาเอกชน
2. วิธีการร่วมประสานงาน คือการจัดกลุ่มเยาวชน

ญี่ปุ่นเดินทางมาแลกเปลี่ยนกับกลุ่มเยาวชนไทย และการคัดเลือกตัวแทนเยาวชนไทยเข้าร่วมกิจกรรมกับเยาวชนที่ประเทศญี่ปุ่น

3. รูปแบบการจัดกิจกรรมร่วมกัน แบ่งแยกได้ 3 ประเภทคือ

- ทัวร์พัฒนา ทักษะศึกษาดูงานหมู่บ้าน หรือ กิจกรรมต่าง ๆ (Study, tour Development tour)
- ค่ายพัฒนาเยาวชน (Development Work-camp) การก่อสร้างสาธารณประโยชน์

- การแลกเปลี่ยนกับเยาวชนนานาชาติ

4. ความรู้และเนื้อหาสาระที่จัดอยู่ในกิจกรรม

- งานพัฒนาชุมชนในประเทศไทยโดยทั่วไป
- งานพัฒนาชุมชนเฉพาะด้าน

สตรี

เยาวชน

สิ่งแวดล้อม

การเกษตร/เศรษฐกิจ

ศิลปวัฒนธรรม/ชีวิตความเป็นอยู่

ประโยชน์ของงานพัฒนาเยาวชนไทย - ญี่ปุ่น

1. เกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดในเรื่องศิลปวัฒนธรรม การดำเนินชีวิต ภาษา ระหว่างเยาวชนทั้ง 2 ประเทศ
2. เกิดความเข้าใจในลักษณะนิสัยพื้นฐานประจำชาติต่อการทำงาน เช่น ความตั้งใจ ความอดทน ความมีอัธยาศัย และความมีระเบียบวินัย
3. เกิดการเรียนรู้ ถึงสภาพสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลในชนบท รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับเยาวชนและกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน เกิดการแลกเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดในด้านต่าง ๆ ร่วมกัน
4. เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ในประเด็นต่าง ๆ

ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การปกครอง การศึกษา ฯลฯ ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจอันดี มีสัมพันธไมตรีที่ดีต่อกันอันจะก่อให้เกิดสันติภาพและสันติสุขในอนาคต

5. เกิดการมีทัศนคติที่ดีต่อกันในการติดต่อและแลกเปลี่ยนความเข้าใจในการพัฒนาประเทศในแต่ละด้านร่วมกัน เพื่อสร้างรากฐานการประสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศในอนาคต

6. เกิดความในใจที่จะเข้าไปมีบทบาทร่วมในการป้องกัน ลดและแก้ไขปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะที่ใกล้ตัว เช่น ด้านเยาวชน ด้านสิ่งแวดล้อม

7. เกิดกลุ่มพลังที่จะสะท้อนสภาพปัญหาที่เกิดจากความไม่เป็นธรรมในสังคมทั้ง 2 ประเทศ เช่น กรณีการเข้ามาลงทุนในกิจการที่จะส่งถึงผลกระทบต่อให้เป็นปัญหาแก่ประเทศอื่น เช่น ด้านสภาวะแวดล้อม การกดขี่แรงงาน การเอารัดเอาเปรียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งภาพพจน์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวและการว่าจ้างแรงงานต่างประเทศ รวมทั้งเข้าไปในประเทศของตน ที่สำคัญคือปัญหาด้านสตรีที่ประกอบอาชีพบริการในต่างประเทศ เพื่อผลักดันให้เกิดการกำหนดมาตรการร่วมกันในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จ่านักหอสมุด